

tion, der har fundet Sted her idag, og navnlig de Ytringer, der ere komne fra den ærede Ord- fører, deri maa kunne se et Tegns paa, at der i dette Thing virkelig er en Villie til at respektere ethvert af Thingenes særegne Rettigheder, altsaa ogsaa det ærede Landsthings Rettigheder, og at der altsaa fra dets Side mulig kan gjøres Skridt til, at de to Thing kunde komme sammen paany for at udjevne disse Misforstaaelser. Jeg vil tillade mig at bemærke her ganske i Forbi- gaende, at jeg har været af dem, der i høi Grad paa et tidligere Stadium, have ønsket, at vi maatte komme til en Overenskomst, og jeg har ogsaa efter ringe Egne arbeidet derfor; men det er min Overbevisning, at de gjentagne Oplosninger af Thinget have tilveiebragt en saadan Frygt i Be- folkningen for, at det, man vilde tillivs, var den almindelige Valgret og Bevillingsretten, at enhver Venægtelse deraf fra Ministerens Side vil være aldeles frugtesløs. Naar man ser, at der paa forskjellig Maade pøes Tryk paa Uøvelsen af Thingets Bevillingsmyndighed, og naar man ser, at der ialtfald ikke kan komme nogen ordentlig Finantslov frem, idet der til en Tid ikke gives Tid til at gjøre Forsøg paa at komme til nogen Overenskomst, og naar man endelig ser, at man fra Regjeringens Side ikke meget ivrigt har ar- beidet paa at faae en Overenskomst istand, kan det ikke forundre, at Befolkningen er kommen til at opfatte Sagen saaledes, som den er bleven ud- viklet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Det er min Mening, at disse Oplos- ninger have gjort Mulighederne for Overenskomst langt daarligere, end de have været tidligere, og jeg kan ikke deri se Andet end en Vekræftelse af det, der blev sagt forud for Grundlovens Vedta- gelse af Biskop Monrab, nemlig at man vender mere ensidig tilbage, og hvorfor? Fordi man tror, at Ens Rettigheder staa i Fare for at blive an- grebne. Naar man ser, hvor vanskeligt det er for de to Thing, hvor der dog maa antages at være de dygtigste politiske Mænd, som ere her i Landet, at se, at man ikke vil gaa hinanden for nær med Hensyn til politiske Rettigheder, hvor kan man saa forlange, at Befolkningen udenfor skal staa paa et høiere Standpunkt i saa Henseende? Jeg kan saa aldeles underskrive den Ytring af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at saaledes var Opfattelsen, men jeg kan ogsaa paa den anden Side sige, at man kan ikke undre sig over, at den er saadan, efter hvad vi se fra de to Things Side. Der var et æret Med- lem i det andet Thing, som udtalte, at de gode Mænd i det andet Thing, som gjerne vilde have en Ministerforandring, skulde lægge Mærke til, at de maatte snarere opnaaede den, naar de lode være med at angribe Ministeriet saa stærkt og søgte i ethvert Fald at komme ovenens med Landstinget, og det har glædet mig idag at høre, at Ministe- ren bestemt udtalte, hvad han for Resten flere Gange

har udtalt, at han vil høre sig for en Rigsdags- parlamentarisme; han vil ikke være nogen Hin- dring, naar de to Thing kunne blive enige om Noget. Var det ikke et Forsøg værd, om de, der saa gjerne vilde have en Ministerforandring, lode ind paa den Vej og prøve, hvorledes dette Ud- sagn vilde blive virkeliggjort af den høitærede Minister? Det kunde dog være en Prøve værd, og da Alle beklage for Landets Skyld, at der ikke er kommet en ordentlig Finantslov ud, siger jeg: Var det ikke næsten Pligt for Enhver at gjøre dette Forsøg? Jeg skal nu slutte med at be- mærke, at hvor meget jeg end tidligere har været for at arbejde for Overenskomster, og hvor meget jeg end ønsker dem, skal jeg dog aldrig mere række en Haand til at gjøre den Art af Forsøg. Saa- længe det kan se ud, saadan som det nu gjor, for Befolkningen og for de to Thing, at man ved at stille sine Forbringinger, krænker de Andres Rettig- heder, indlader jeg mig ikke derpaa. Det er aldeles overflødig, og man har ikke anden Forsiøelse end den, at blive angreben fra alle Sider. Det er det eneste Udbytte, man har for sin gode Villie. Naar man f. Ex. som jeg i de sidste Dage, da Thinget var samlet for Oplosningen, bestræbte sig for at hjælpe til, at der kunde fremkomme nogle Forslag, hvorved Landstinget skulde komme Følge- thinget yderligere imøde, blev det opfattet, som om man var i Færd med at ydmyge Følkettinget. Saa længe den Slags Ansøuelser kunne herse, agter jeg ikke at blande mig i dette. Det er Gud ske Lov heller ikke nødvendigt; der er anderledes mægtige Mænd, som kunne besørge det, og som jeg haaber derfor vilde forstaa, at de have saa megen større Forpligtelse til at forsøge Overens- komst tilveiebragt mellem de to Thing, at vi kunne komme ud af denne Tilstand, som, hvad enten den midlertidige Finantslov kan bruges saa længe eller saa længe, dog er en høit kummerlig Til- stand i et Land, som har en fri Forfatning.

Almestad: Det Indtryk, jeg fik af det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), var ganske stemmende med, hvad jeg iforveien havde tænkt mig, nemlig, at det vilde virke særdeles generende saavel paa det ærede Medlem som paa hans Meningsfæller, at Landstinget nu havde saa tydeligt udtalt sig derhen, at Striden i dette Dieblik stod mellem det og Følkettinget. Landstinget har med en Moderation, som man jo saa meget mere maa paasjønne, som man jo let kunde have befrøgtet, at det vilde ladet sig an- sege af de mange udekkende Ytringer, der ere faldne her i Thinget, særlig fra min ærede Side- mand (Berg), men ogsaa med en Fasthed, som derfor fremtræder saa meget mere betydende, sagt to Ting, nemlig for det Første, at med Hensyn til de 4 Punkter, som havde dannet Strids- punkterne mellem de to Thing, var det Lands-